

**Maa- ja metsätalousministeriö,
Kirjaamo**

**LUONNOS HALLITUKSEN ESITYKSEKSI LAIKSI ELÄINTEN HYVINVOINNISTA JA
LAEIKSI ERÄIDEN SIIHEN LIITTYVIEN LAKIEN MUUTTAMISESTA**

2. Lakiehdotuksen pykälät ja yksityiskohtaiset perustelut

Eläinten hoito

27 § löytöeläimet

7 §, 29 § ja 60 § avuttomassa tilassa olevan luonnonvaraisen eläimen hoito

Luonnonvaraisten eläinten hoito tulisi saattaa nykyistä selvästi järjestyneemmin julkisesti rahoitetuksi viranomaistoiminnaksi. Toiminta on nykyään kohtuuttoman paljon vapaaehtoisen kansalaistoiminnan ja rahoituksen varassa. Ongelmana on siis nykyinen viranomaisten resurssipula. Eläinsuojeluvalvojat joutuvat siksi tinkimään jatkuvasti elänsuojelulain velvoitteista.

Maahamme tarvittaisiin luonnonvaraisia loukkaantuneita eläimiä varten riittävän tiheä eläin- ja lintuhoitoloiden verkosto. Riittävä tiheys tarkoittaisi vähintään yhtä laitosta maakuntaa kohti. Toiminnan tulee olla kokonaan valtion rahoittamaa. Hoitoloiden työn riittävän tehokkuuden ja vaikuttavuuden saavuttamiseksi tulee olla yleisesti tarjolla luonnonvaraisten eläinten käsittelyn koulutusta.

Eläimen pitopaikka

38, 39 ja 118 §

Katsomme, että eläinten pito tuotantoeläiminä turkisten saannin vuoksi on eettisesti täysin kestävä. Turkistuotannon eettisistä syistä kieltäneiden maiden määrä onkin jatkuvasti lisääntynyt. Tarhaoloissa ei pystytä järjestämään eläimelle sellaista pitopaikkaa, joka täyttäisi lakiehdotuksen esittämät vaatimukset riittävästä rakenteiltaan sopivasta tilasta ja mahdollisuudesta lajityypilliseen käyttäytymiseen. Yksistään puutteet nestemäisen veden saamisessa tarkoittavat eläimille aiheutettavaa kärsimystä (esityksen 2. luku, Yleiset periaatteet ja vastuu eläimistä, 6 § 1. mom.).

Turkistarhaus tulee kieltää Suomessa, ja kiellon toteuttamisen siirtymäajan tulee olla lyhyt. Tarhaus on eettisesti kestävä pohjalla (esityksen kohta 4.4. Yhteiskunnalliset vaikutukset). Tarhattavat turkiseläimet, esim. minkit, ketut, naalit ja supikoirat ovat tuotantotarkoituksiin muokattuinkin perusolemukseltaan edelleen luonnonvaraisia eläimiä ja kärsivät luonnottomissa tarhaolosuhteissa. Turkisten käyttö on ihmisten elämänlaadun kannalta toisarvoista.

Turkistuotanto on nykyään keskeisesti riippuvaista Venäjän ja Kiinan markkinoista, koska kysyntä on monissa maissa romahtanut eettisistä syistä. Eettisesti kestävä toimintaa ei voi kestävästi puolustaa

käytännöllisillä perusteilla, esimerkiksi taloudellisella kannattavuudella tai työllisyysvaikutuksilla (11 §. Vastuu eläinten hyvinvoinnista).

3. Muut kommentit

Uudistettu laki vaatii voimaan tullessaan mm. metsästyslain uudistamista siihen yhteensopivaksi. Erityistä muutostarvetta nykytilaan näemme ainakin seuraavissa tapauksissa:

Ketun pyynnissä käytettävä jalkanaru tulee liittää kiellettyjen pyyntivälineiden luetteloon (metsästyslaki, 33 ja 34 §). Jalkanarun käyttö on ansapyyntiä, joka ei voi valikoida saalista toivotusti, vaan ansaan voi jäädä mikä tahansa siihen astunut eläin. Esimerkiksi kettuja jäljittäviä isompia petoeläimiä, joille ketulle mitoitettu ja siksi ylikireälle puristuva vaijeri aiheuttaa suurta ja pitkäkestoista kärsimystä. Myös rauhoitettuja eläimiä, kuten ilveksiä ja susia on todistettavasti jäänyt jalkavaijeriin, ja ilveksiä on myös jouduttu lopettamaan saamiensa vammojen takia. On myös havaittu eläimen, myös ketun, toisinaan järsineen jalkanaruun tarttunutta jalkaansa, jopa katkaisseen sen irti päästäkseen ansasta. Ei ole myöskään syytä luottaa pyytäjien vastuullisuuteen: jalkanaruja on todettu jätetyn viireeseen useiksi päiviksi niitä kokematta. Jalkanarun käyttö on kokonaisuudessaan erittäin julmaa.

Myöskään luolametsästys ei sovi yhteen niiden eettisten periaatteiden kanssa, joita esitys laiksi eläinten hyvinvoinnista sisältää. Supikoiran ja ketun tarpeellinen kannan rajoittaminen voidaan hoitaa ilman luolametsästystä jo yksin ilveskantojen huomattavan lisäämisen avulla, ja määrä tulisi rauhoittaa. Luolametsästys koiraan käyttämällä aiheuttaa saaliseläimelle kärsimystä, jolla tarkoitetaan lakiesitysluonnoksessa kivun lisäksi myös epämiellyttävää tunnetta tai tuntemusta kuten tuskaa, pelkoa ja ahdistusta. Lisäksi luolametsästäjien esittämistä päinvastaisista väitteistä huolimatta tilanteet johtavat toisinaan luolan uumeniin ahdistetun saaliseläimen ja koiran välisiin yhteenottoihin, jotka tuottavat molemmille osapuolille kärsimystä. Tunnetaan myös tapauksia, joissa koira on juuttunut luolaan. Aina tällaista juuttunutta koiraan ei ole edes kyetty pelastamaan. Pidämme luolametsästystä epäeettisenä huvittelumuotona, joka tulee kieltää metsästyslaissa.

Myös nykyisen lain sallima luolakoiran kouluttaminen keinoluolassa tarhattua kettua yhä uudestaan syöttinä käyttämällä on katsottava lakiesitysluonnoksen tarkoittamaksi tarpeettoman kärsimyksen tuottamiseksi. Erityisen raskauttavaa on, että toistoa vaativassa koulutuksessa kettu altistetaan kärsimykselle useaan kertaan. Kettu joutuu tällaisessa toiminnassa tosiasiallisesti eläväksi syötiksi, vaikka sellaisen käyttö on jo nykyisessäkin metsästyslaissa kielletty. Tällainen koulutus tietenkin lakkaa jo sillä, että itse luolametsästys kielletään.

SLL:n Pirkanmaan luonnonsuojelupiiri ry.

Heikki Toivonen
puheenjohtaja

Juho Kytömäki
sihteeri

Lisätietoja:
Juho Kytömäki
pirkanmaa@sll.fi
p. 040 515 4557